

Таким чином, розглянутий досвід запровадження ощадливого управління у зарубіжних і вітчизняних промислових підприємствах підтверджує доцільність поширення в практику інших підприємств, зокрема, харчової промисловості. Для підсилення дієвості доцільно запровадити комплексне (поєднання кількох) використання інструментів і методів ощадливого виробництва в управлінні підприємствами, що забезпечить отримання запланованого результату функціонування на перспективу. Цьому сприятиме залучення кожного працівника до процесу ощадливих перетворень у ході виконання посадових обов'язків з орієнтацією на ефективність (якість і швидкість) і продуктивність роботи.

Література

1. 10 лучших компаний в сфере бережливого производства // Информационный бюллетень КАЙДЗЕН Клуба в Украине. — 2014. — № 1. — С. 16—17.
2. Lean Enterprise Academy [Electronic resource]. — Mode of access: www.leanuk.org.
3. Lean Enterprise Institute [Electronic resource]. — Mode of access: www.lean.org.
4. Бойчевская С. Деятельность КАЙДЗЕН Клуба в 2013 году / С. Бойчевская // Информационный бюллетень КАЙДЗЕН Клуба в Украине. — 2014. — № 1. — С. 18—19.
5. КАЙДЗЕН: опыт внедрения за рубежом // Информационный бюллетень КАЙДЗЕН Клуба в Украине. — 2015. — № 7. — С. 12—14.
6. Офіційний сайт «Оболонь» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.obolon.ua>.
7. Офіційний сайт ПАТ «Джей Ті Інтернешнл Україна» <http://jtiu.emitents.net.ua/ua/>.
8. Офіційний сайт ПАТ «Монделіс Україна» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ua.mondelezinternational.com>.
9. Ощадливе виробництво: концепція, інструменти, досвід : наук.-практ. видання / Т.В. Омеляненко, О.В. Щербина, Д.О. Барабась, А.В. Вакулєнко; Держ. вищ. навч. заклад «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана». — К. : КНЕУ, 2009. — 157 с.

Андрющенко Катерина Анатоліївна,
д-р е.н., професор кафедри економіки підприємств
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», katya373@i.ua
Масленніков Владислав,
Студент ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

СКЛАДОВІ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ЯК ВИРІШАЛЬНИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ

СОСТАВЛЯЮЩИЕ ИННОВАЦИОННОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ КАК РЕШАЮЩИЙ ФАКТОР РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ СТРАНЫ

COMPONENTS OF INNOVATIVE INFRASTRUCTURE AS THE CRUCIAL FACTOR IN DEVELOPMENT OF COUNTRY'S ECONOMY

Анотація. Розглянуто складові інноваційної інфраструктури та їх вплив на загальний процес впровадження та поширення найновітніших технологій, що сприяють підвищенню економічних показників і конкурентоспроможності вітчизняних виробників на світовому ринку інновацій. Вироблено рекомендації щодо введення і збільшення кількості підприємств, а також рівня інноваційного розвитку в Україні.

Аннотация. Рассмотрено составляющие инновационной инфраструктуры и их влияние на общий процесс внедрения и распространения новейших технологий, способствующих повышению экономических показателей и конкурентоспособности отечественных производителей на мировом рынке инноваций. Выработаны рекомендации по введению и увеличению количества предприятий, а также уровня инновационного развития в Украине.

Abstract. Components of innovative infrastructure and their effect on the general process of deployment and extension of the newest technology, contributing of increasing of economic indexes and the competitiveness level of national manufacturers at the world market of innovations have been examined. Recommendations for introduction and increase of the number of companies and the level of innovative progress in Ukraine have been developed.

Підприємництво завжди пов'язане з нововведенням. Однією з найважливіших умов успішного розвитку бізнесу та основою для досягнення підприємствами стійких конкурентних переваг у сучасних динамічних умовах господарювання є постійне впровадження нових технологій, що у свою чергу має призводити до вироблення абсолютно нового, інноваційного продукту. Саме впрова-

дження новітньої техніки надає перевагу виходити на лідируючі позиції на ринку. Тому, потрібно передивитися ці позиції вже не з економічного боку, а з інноваційного. Адже, на сьогоднішній день, інноваційний розвиток набуває вирішального значення.

Метою дослідження є визначення основних тенденцій інноваційного підприємництва на глобальному та національному рівні, та можливість впровадження іноземних технологій у створення та управління українських підприємств.

Одним з методів подолання перешкод та створення найбільш ефективної стратегії підвищення рівня інноваційного розвитку на підприємствах є оцінка і впровадження досвіду іноземних компаній до українського бізнес середовища, тому актуальність цього дослідження є очевидною. На сьогоднішній день Україна вже визначила пріоритетні галузі економіки і має частку аграрної промисловості більше ніж виробничу сферу. Можливо, промисловий комплекс відіграє на сьогодні не найважливішу роль у забезпеченні стратегічних інтересів країни. Але, кожне підприємство зацікавлене в досягненні рівня найбільш технологічно-розвинених країн і ставить, у першу чергу, інноваційний розвиток промисловості для забезпечення росту галузі і економіки України. Машинобудування є однією з провідних галузей на вітчизняному промисловому ринку. Частка інноваційної продукції в Україні набагато менша, ніж цей показник серед європейських країн. Тому можна зробити висновок, що рівень розвитку промисловості і значно нижчим ніж у інших розвинених країн світу [1].

Цей фактор призводить до зростання частки імпорту на внутрішніх ринках держави, що сильно уповільнює інноваційну діяльність вітчизняних підприємств. Тому, необхідно вирішити проблеми, що знижують конкурентоспроможність національних товарів на іноземних ринках, технологічні фактори, які заважають виробляти більш технологічну продукцію. Ми можемо прослідкувати зниження рівня інновацій у національному обсязі продукції за останнє десятиріччя [3].

Власні кошти підприємств на сьогоднішній день є головним джерелом фінансування українських підприємств, і це створює фінансові проблеми для розвитку інноваційного підприємництва. Необхідно залучати інвесторів поза межами країни, а також розраховувати на підтримку з боку держави. Існує кілька форм інноваційного підприємництва, такі як технопарки, бізнес-інкубатори та венчурні фірми, що об'єднуються в інноваційну інфраструктуру. Саме частку венчурних інвестицій потрібно збільшити до рівня 2/3 від загального обсягу інвестицій. У керуванні підприємством обов'язково має місце діяльність інвестора поряд з іншими керівниками, адже це сприятиме підвищенню частки акціонерного капіталу.

Такі структури, як, наприклад, FEMIRC (Мережа центрів трансферу інновацій країн Центральної та Східної Європи) сприяють інтеграції країн шляхом цільового використання та розвитку їх промислового потенціалу, побудови інфраструктури інформаційно-консультаційного простору для трансферу технологій, а також вивчення діяльності ЄС у сфері науки та технологій. Центри трансферу інновацій співпрацюють із державними органами країн, що відповідають за промисловий сектор, науково-дослідні та дослідно-конструкторські розробки [4].

Також одними з головних напрямів розвитку вітчизняного інноваційного ринку є впровадження політики, що має сприяти обміну технологіями та найновішими продуктами, формуванню загальнодержавних стратегій і інноваційних структур. Уведення в обіг найкращих продуктів вітчизняних виробників і сприяння виходу їх продукції на світовий ринок. Іншим кроком до переозброєння українських підприємств має бути розробка стратегії та плану інноваційного партнерства між різними державними установами, організаціями, що закладуть базис до співпраці і взаємного співробітництва між приватними підприємцями та державним сектором економіки.

На мою думку, сили приватного сектора і держави необхідно спрямувати на підвищення технічного озброєння галузей, що мають найбільше значення для економіки, а саме на аграрну, як я уже зазначав на початку. Для цього необхідно оперувати найновішою інформацією. На базі інформаційно-комунікаційних технологій потрібно формувати сучаснішу інфраструктуру країни використовуючи систему науково-технічної інформації [5].

Підсумовуючи, можна сказати, що в наш час інноваційне підприємництво носить комплексний характер. Це означає, що неможливо вносити певні зміни у якусь окрему сферу життєдіяльності людини. Технічні нововведення необхідно залучати до кожної сфери поступово. Для пошуку кращих з них потрібно проводити моніторинг дослідницьких робіт, вироблення найостанніших винаходів, придбання патентів та ліцензій на товари, створення інноваційних інженерних розробок. Саме цілеспрямоване здійснення цих пунктів має вплинути на зміни в кожній галузі економіки і збільшити частку інноваційних підприємств у загальному обсязі приросту національних економічних показників.

Отже, необхідно спрямувати економічні стратегії на активізацію та поширення інноваційної діяльності серед підприємств для сприяння ефективності вітчизняного сектора економіки та зростання національних макроекономічних показників.

Література

1. Інновації в Україні: Європейський досвід та рекомендації для України. — Том 3. Інновації в Україні: пропозиції до політичних заходів. — К.: Фенікс, 2011. — 76 с.
2. *Ніколайчук А. Т.* Сучасний стан та перспективи інноваційного розвитку промислових підприємств [Електронний ресурс]
3. *Гаман М. В.* Державне регулювання інноваційного розвитку України / М. В. Гаман. — К.: Видавництво НАДУ, 2008. — 386 с.
4. *Микитюк П. П.* Інноваційна діяльність: навч. посіб. / П. П. Микитюк, Б. Г. Сенів. — К.: Центр навч. літ., 2009. — 304 с.
5. *Власова А. М.* Інноваційний менеджмент: Навч. посібник. — К.: КНЕУ, 1997. — 504 с.
6. *Покропивний С. Ф., Новак А. П.* Ефективність інноваційно-інвестиційної діяльності: Збірник навчально-методичних матеріалів. — К.: КНЕУ, 1997. — 216 с.

Андрищенко Катерина Анатоліївна,

д-р е.н., професор кафедри економіки підприємств,
katya373@i.ua,

Михайловська Марія Русланівна,

студентка МЕІМ, 201,

Mariyka-M@bigmir.net,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

ЗНАЧЕННЯ КОУЧИНГУ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

ЗНАЧЕНИЕ КОУЧИНГА ДЛЯ ЭФФЕКТИВНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

SIGNIFICANCE OF COACHING FOR THE EFFECTIVENESS OF ENTERPRISE'S PERFORMANCE

Анотація. У роботі розглянуто основні положення і функції коучингу в сучасних умовах господарювання. З'ясовано, що рівень конкурентоспроможності підприємства напряму залежить від методів управління персоналом, а також особистісного та кар'єрного розвитку кожного окремого працівника.

Аннотация. В работе рассмотрены основные положения и функции коучинга в современных условиях хозяйствования. Установлено, что уровень конкурентоспособности предприятия напрямую зависит от методов управления персоналом, а также личностного и карьерного развития каждого отдельного работника.

Abstract. Basic provisions and functions of coaching in the current economic conditions are disclosed in the work. It was found that the level of competitiveness of the enterprise depends directly on management methods, as well as on personal and career development of each individual employee.

Надзвичайно важливим аспектом ефективної діяльності підприємства — є наявність на ньому висококваліфікованих і конкурентоспроможних працівників. У процесі управління кожен керівник впроваджує певні методи, які допомагають кожному з працівників розкрити та реалізувати власний потенціал. Одним з таких методів є коучинг. Коучинг — особливий метод консалтингових і тренінгових послуг, основною метою здійснення яких є допомога в досягненні життєвих, професійних і кар'єрних цілей. Відмінною рисою даного методу є стовідсоткова націленість на досягнення поставлених задач.

Коучинг прийнято розглядати не лише на основі базисного рівня розвитку та конкурентоспроможності персоналу підприємства, але і й у перспективі, адже даний метод націлений на освоєння нових стратегій та основ, як у здійсненні управлінських функцій, так і у виконанні поточно-планових задач. Він сприяє прискоренню мобілізації усіх внутрішніх і зовнішніх ресурсів підприємства, а також удосконаленню уже набутих умінь і навичок персоналу.

Першочергово коучинг спрямований на допомогу працівникам у усвідомленні їх самостійності, адаптації до постійно змінних вимог керівників, а головне — на реалізацію усіх поставлених задач.

Коуч або спеціаліст з психології праці ставить перед собою низку різновекторних задач, а саме: визначає комунікативні навички, організаторські можливості, типи мислення, сильні і слабкі сторони, можливості до навчання працюючих і згодом, отримавши необхідну інформацію, допомагає людині самовдосконалитись і реалізуватись у виробничому процесі [7, с. 15].

Завданням коуча є навчання працівника до самостійності у прийнятті рішень, шляхом дослідження не тільки його персональних якостей, але і його ставлення до перешкод, труднощів, непередбачуваних обставин, ідей і завдань проекту. Рушійною силою будь-якого успішного підприємства є людина, яка вміє не тільки приймати рішення, але і нести за них відповідальність.